

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלמך רב
הנהגה וכו' קונס תשמישי
גבול ומינה הנהגה נמחק:
(ב) ד"ה לא קרבן וכו'
בשכיל אישור קאמר קרבן
לא חולל לך וכו' שאינל לך
במדינה:

תוספות

[illegible]

מז: דין

הנה הקדשו משום כל יחל אלמלא מודר לוקה אע"ג דלא אמר מיר הלכך הכא כי אמרין וילוקה אלמלא קאי: כי קפני דאיתני הרי ה' בכל יחל דבריו. כלומר והיא גופה קמשמע לן שחזרה מלהטות קודם הפסח כדי ששם חלק לאחר הפסח לא תבא לידי כל יחל:

מוסרם לילך לאחר הפסח. ולא

חיישינן שמא לא תזכור שעברת על
מנחה קודם הפסח ואי תמירין לה
יילך אחיה לאיתחיינוי וסד"א תתפר
הכלימה מדרכני דש תזכור שאסורה
הטות קמיל': **אבל** הרי הוא **בבל**
יך. הא דס"ד דהאי אכל אכל הוא
משום דתנא כולוה איסורי קמי אכל
הוא בבל יך הא הרי הוא בבל
תל דהוא בבל ואם איסורא דלכתחלה לא
מצי שכיב האי איסורא נמי ה"ל לתנא.
ומפרקינן מי קמי אכל אכל קמי
לגומר ויבין דאכל קמי דמשמע
יעבד הא אשמועינן דלכתחלה לא
תנא אכיל. ומתקנין חו איסורא קיפא
הגאון הרי הוא בבל יך דבר מהלך
אלא קמי כלומר אם איסורא לרב יהודה
ה"ל לתנא מהלך ואינו בבל יך דברו
מיתלחא בנפשי נפשה היא ולא קאי
איסורא אלא הכי ה"ל למיתני מהלך
קמי בבל יך דמסתמא הכי הוא
הוא ביום א' לא שרי ליה למיכל
היכירי פסק ואמר הלך הרי הוא בבל
תל כיון שאין לו לאכול ביום א' ופרקי'
תמר קר ר"י ה"ל דליתני מהלך ואידי'
תמר רשא אכל דלא מיתני' אורב
תנא קיפא נמי הלך כלומר אין ה"ג
דאי בני לתתפס מיתלחא בנפשי נפשה
היה מני מהלך אלא משום דלעיל
מיתני תנא אכל ולא מני למיתני
אכל כמ"ש ה"ל לא תנא מהלך ואינו בבל

[illegible]

וואלו מותרין פרק שני נדרים

וּסְיוּכָה דְּרַב יְהוּדָה. דְּאָמַר אֵל יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם שָׂמָא יִשְׂרָאֵל לְמַחֵר דְּהָא חֲמִינָן הֵכָא דְשִׁבְקִין לָהּ לִיהִינֵת לִפְנֵי הַפֶּסַח דְּבִנְתָּנָהּ נָמִי מִזְדֵּרָה: אָמַר לָךְ רַב יְהוּדָה לְעוֹלָם אִימָא לָךְ אֵל יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם שָׂמָא יִשְׂרָאֵל לְמַחֵר וְכִי קָמִי מִתְּנִיחִין הֲלָכָה אַחֵר הַפֶּסַח וְכִי דְאִי אִיסְתֵּנִי. אִם עֲבָדָה

ותיובתא דרב יהודה כי קתני "דאי איתתני

הרי זה בכל יחל דברו תנן שאת נהנית לו
עד החג אם תלכי לבית אביך עד הפסח
הלכה לפני הפסח אסורה כהנא ו עד החג
ומותרת לילך אחר הפסח הלכה אסורה לא
הלכה לא אמר רבא ^זהוא הדין דאפילו לא
הלכה אסורה הלכה אסורה ולוקה לא הלכה
אסורה כעלמא מיתיבי ^חכבר זו עלי היום
אם אלך למקום פלוני למחר אבל הרי זה
בכל ילך מי קתני אוכל אבל קתני דכי אבל
הרי זה בכל ילך ^טהלך הרי זה בכל יחל
דברו מהלך לא וקשיא לרב יהודה אמר לך
רב יהודה ה"ה דליתני מהלך אידי דקתני
ירשא אבל דלא מיתני ליה אוכל תני סיפא
הלך: האומר לאשה קונם שאני משמשך הרי
זה בכל יחל דברו: ^יוהא ימשתעבד לה
מדאורייתא דכתיב ישארה כסותה ועונתה לא
יגרע כבאומר הנאת תשמישך עלי והא לא
קא ניחא ליה בתשמיש ^{יא}דאמר רב כהנא
יתשמיש עליך כופין אותה ומשמשותו
דשעבודי משעבדת ליה הנאת תשמישך עלי
אסור שאין מאכילין לו לאדם דבר האסור לו:
מתני ^{יב}ישבועה שאיני יושן שאיני מדבר
שאיני מהלך אסור ^{יג}קרבן לא אוכל לך הא
קרבן שאוכל לך לא קרבן לא אוכל לך מותר:

דודאי לא שצקין ליה למיכל אמתול אלף אידי דמנא רישא אכל דלא
מני למיתני אוכל לרבי יהודה דלא מני למיכל דמנא חמילי: **תנא** פסא
נמי הלך: **אני משמשך** הרי זה ככל יחל. אם משמש עמה:
והיכי מני למיחר שאני משמש והא משמעבר לה. לתשמיש:
באומר והא לא משמשך עלי. כלומר הנאה דלמי לו מתשמיש קונס
עלי: והא לא ניחא ליה בטשמיש. ויכול לאסור הנאה עליו והוי
נדר: דאמר רב כהנא. אשה האומרת קונס (א) הנאת תשמישי עליך
כופה ומשמשחו נלוא כל כתיבה לאסור נפשה עליו דהיא משועבדת
לו להנאתו: **אכל אמרה קונס הנאה משמשך עלי.** שאוקרת הנאה
שיש לה להנאתו על עמלה אסור לשמשו וצריך להסר לה: לפי
שאין מאכילין לו לאדם דבר האסור לו. והנאת תשמישו אסורה
עליה. ה"י כי אמר הנאת משמשך עלי ודאי הוי נדר ואסור לשמשו
מפני שנהנה ממנה: **בתנא** כטובה שאני יסן שאני מדרב
וכו'. דשנועה חלה על דבר שאין בו ממש: **קרנן לא אוכל** כל
הדינו כמי אימרא לא אוכל כל דמותר: **הא קרנן שאוכל** כל. נמי
מוחר דלא נדר אלף בחי קרנן: לא קרנן לא אוכל כל. משמע
שבחי איסור וי לא אוכל כל שאם אוכל כל ליהי אסור עלי קרנן
ומותר לשעמא דר"מ דלית ליה מכלל לאו וכו' דאי רבי יהודה בין
לקרנן שאוכל כל בין אמר **הא קרנן** שפירא כמרייהו ממחר רבי
יהודה אפילו אמר קרנן שאוכל כל כדאמרינן בפירקין דלעיל
קרנן קרנן בקרנן שאוכל כל אסור מני רבי מאיר היא דלא שני
ליה בין אימרא לכאימרא דלרבי יהודה קרנן שאוכל כל מותר:
(נמי)

למי

ומדבר קמתי לה ואוקמתי רבינא (ע"פ) כלל יתל מדרבנן וכיון דמדברנא
 וקבועי מלכות עונה ומלכות פריה ורביה י"ח כיון דנדרתא ביחא חיל
 לה בשב לא תעשה. וזאת ובי אמר הנאה תשמיען אמאי מתקרא
 וי נמיט הי"ל לומר שאין קיום הנאה תשוב הנאה אצל מ"מ א'
 והוא כ"ד (רי"ב דף סח.) הנודר הנאה מן המעשין טובל בו בימות הגשמים
 לך לקרבן לא אוכל לך מותר. משום דבי אמר קרבן לא אוכל לך
 אוכל

הר האסלם שהיה ברשף הרי הוא יכל אלכ נקד לעיל של הויר ההלם שהיה
 וות דלם הישקן שחל מלך ודח מ"ח י קחי דא יסכרי כפרסית וסחם נפרס חמה
 וסכרי וסחל דלם קחי מלך השקט למסחל דוירל לז נחיר קיל אחר שחל אי ס"ד
 ומלך למחר אלם ש"ח דמחר לאסל למסחל וסאי דקחי אלכ דשקט ריעדז לאז דוקא:
 חכל לז חסח שחח

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא ס"ד,] (ב) [שם]
(ג) [תוספתא,] (ד) [לקמן פ"א,]
(ה) [שם וכתובות ע"א,]
(ו) [לקמן ס"ז,] (ז) [דף י"ג,]

תורה אור השלם

1. אם אחרת יקח לו
שארם בסותה וענתה
לא יגרע: שמות כא י

גליון הש"ס

בהרצן ד"ה אבל שלא
היה זכור וכו'. ע'
לקמן דף סה ע"ב
בהרצן ד"ה נדרי שגגות:
במ"ד דבמזירות. ג"ל
דכסרות:

מוסף רש"י

מוהלך לא. עלה מנה מהלך דהמשה
למחילה ועובר משהם
יכל דקסמה דמילתא עלה
יכל ומיהו אלס אלס עובר
משהם כל יכל ומשה
דקוה דקין דמני למתני
מהלך דקסמה דמילתא
עלה אלס דמיהו בשמח.
כופה ומשמשהו. שאיה
יטלה לאסור מנהם עלי,
אלס יטלה לאסור עליה
קסמה יטלה מנהם עלי
הוא. נון האתה שמשי
עליה. דקין הוא לספר
עלה יאמלה דגה האסור
לה (תחבוחות שיה).

פירוש הרא"ש

[illegible]